

به بهانه حضور فوتبالیست‌ها در سریال در مسیر زاینده رود

از زمین ورزش تا دوربین فیلمبرداری

به طور کلی فوتبال و سینما جزو جذابترین پدیده‌های محبوب جامعه محسوب می‌شوند که نسبت به سایر عرصه‌های اجتماعی دارای جذابیت و هیجان می‌باشند. از این رو بعضاً پیش آمده که ورزشکاران به خصوص فوتبالیست‌ها در قالب سینما خودشان را به عنوان بازیگر محک می‌زنند و از آنجا که در سریال «در مسیر زاینده رود» هم داستان فوتبالیستی روایت می‌شود که قتل را انجام داده و... در این سریال کریم باقری و آرش برهانی به همراه چند فوتبالیست ذوب آهنی نیز به ایفای نقش پرداخته‌اند. این انگیزه‌ای شد تا به بررسی موفق‌ترین ورزشکاران در عرصه سینما و تلویزیون بپردازیم هر چند که اگر خودتان این مطلب را بخوانید خیلی چیزها دستگیرتان خواهد شد!

محمد علی فردین

او یک فوتبالیست نبود! فردین یک کشتی‌گیر میان وزن بود که از افتخارات ورزشی وی می‌توان به یک مدال نقره المپیک اشاره کرد.

حتماً می‌دانید که در آن سال جهان پهلووان غلامرضا تختی، امامعلی حبیبی و... خیلی مشهورتر از فردین بودند ولی این او بود که وارد سینما شده و استعدادش را در آنجا شکوفا کرد تا جایی که سال‌های سال عنوان مرد اول سینمای ایران را در اختیار داشت.

عزیز اصلی

عزیز اصلی دروازه‌بان اسبق تیم ملی فوتبال ایران بازیگری در سینما را از سال ۱۳۳۴ با حضور در فیلم «بی عشق هرگز» ساخته

ساموئل خاچیکیان آغاز کرد و تا سال ۱۳۵۰ که با بازی در فیلم «فاتحین صحرا» در سینمای ایران حضور داشت، در هشت فیلم به نقش آفرینی پرداخت. البته او در بسیاری از فیلم‌هایش بیشتر در نقش یک کتک‌خور حرفه‌ای ظاهر شده تا یک بازیگر!!!! کتک‌خوری که یا سردهسته زددها بود یا جزو افراد اصلی باندهای مخوف خلافکار! در واقع دروازه‌بان سابق تیم ملی شانس آورد که در همان سالها چهره‌ای به نام رضا بیک ایمانوردی در سینمای ایران کشف شد و گر نه اصلاً بعید نبود که عزیز اصلی در تعداد بیشتری فیلم بازی کند و خاطره نقش آفرینی‌های به هر حال متفاوت خود، در آثاری مانند خدا حافظ تهران را به فراموشی بسپارد.

همایون بهزادی

همایون بهزادی نوک حمله تیم شاهین که بعدها با بقیه هم تیمی‌های خود به پیکان پیوست و بنیاد تیم پرسپولیس هم از همان جا شکل گرفت، در میداین فوتبال و مسابقات ملی به «سر طلایی» شهرت داشت و این به خاطر گل‌های بی‌شماری بود که با سر وارد دروازه حریفان می‌کرد. سینمای ایران درباره وی واقعیت ورزشی‌اش را در

سامان مقدم حضوری کوتاه داشت و بازی‌اش در فیلم پر طرفدار «زهر عسل» هم چندان جنجال برانگیز نشد.

مهشید افشارزاده

در دهه ۶۰ چهره‌ای به نام مهشید افشارزاده با حضور در فیلم مطرح بایسکولان (محسن مخملباف) طرحی تازه از حضور

ورزشکاران زن را در عرصه بازیگری در سینمای ایران به نمایش گذاشت. افشارزاده که زمانی یکی از والیبالیست‌های مطرح ایران بود در سالهای منتهی به دهه ۶۰ موفق شد با همکاری یکی از مستعدترین و در عین حال بحث‌انگیزترین فیلمسازان ایرانی، حضور در عرصه هنر هفتم را تجربه کند و با تداوم حضور در تعداد کثیری از آثار سینمایی آن سالها، میان بازیگران سینمای ایران جایگاه نسبتاً معتبری را به خود اختصاص دهد.

علی پروین

کمتر کسی فکر می‌کرد که علی پروین با تمام محبوبیت و شهرتی که دارد حاضر به بازی در فیلمی

شود. اما جذابیت هنر هفتم او را نیز وسوسه کرد تا با بازی در فیلمی به نام فوتبالیست‌ها بازی کند. او در آن فیلم به همراه محمد پسر خود نقش‌هایی را بر عهده داشتند که در واقع شخصیت حقیقی خودشان بود. پس از بازی در این فیلم سلطان مورد انتقاد شدید از سوی اهالی رسانه‌ای قرار گرفت و پروین در مقام دفاع از خود برآمد و اعلام کرد فقط به خاطر کمک به کودکان بی سرپرست در این فیلم بازی نموده و هیچ قراردادی هم از لحاظ مالی به امضا نرسانده و فقط به عشق بهزیستی و چهره‌های بی سرپرست بود و بس... علی پروین پس از بازی در این فیلم دیگر حاضر به همکاری با هیچ فیلمسازی نشد چرا که معتقد بود اعتبار او با بازی در فیلم‌های سینمایی زیر سوال می‌رود.

علی انصاریان

در مورد او و خصوصیاتش باید بگوییم که آهای مردم او هم فیلم بازی کرده است! با وجود دوستان و رفقای هنرمندی چون مهران

غفوریان، رضا عطاران، مجید صالحی و... مگر می‌شود او هم از بازیگری جا بماند؟! چند قسمت از سریال زیر آسمان شهر در نقش خواهرزاده مهتاب (ملکه رنجبر) و بازی در فیلم پادش سکوت به کارگردانی مازیار میری و ایفای نقش در برابر هنرمندانی چون پرویز پرستویی، مهتاب کرامتی، رضا کیانیان و... این اجازه را به مامی دهد تا نام او را هم در میان فوتبالیست‌هایی که بازیگری را تجربه کرده‌اند قرار دهیم. البته شما می‌توانید جواد زربچه با ایفای نقش در فیلم مثلث آبی، حمید استیلی و افشین پیروانی در فوتبالیست‌ها و همچنین علیرضا نیکبخت واحدی و فرزاد مجیدی در یک قسمت از زیر آسمان شهر را نیز به این جمع اضافه کنید.

اختیار گرفت و با ساختن فیلمی به نام «سر طلایی» که به زندگی یک فوتبالیست محبوب می‌پرداخت، نشان داد تا چه اندازه در این زمینه، از سلیقه‌های مناسب برای ساخت یک فیلم فوتبالی فاصله دارد!

محراب شاهرخی

مرحوم محراب شاهرخی مدافع ملی پوش سابق پرسپولیس که در فوتبال ایران به مروراید سیاه مشهور بود، در فیلمی با

نام «علف‌های هرز» بازی کرد. اما این تجربه به قدری برای عمو محراب ناخوشایند بود که وی هرگز حاضر به بازی در هیچ فیلم دیگری نشد. در واقع او و عزیز اصلی، جزو نخستین ورزشکاران ایرانی بودند که خیلی زود متوجه شدند که بازیگری در سینمای ایران حداکثر ارزش یکبار تجربه کردن را دارد و بس!!

احمد رضا عابدزاده

اما طی دهه هفتاد، حضور ورزشکاران در سینما وجهی بسیار پررنگ تر به خود گرفت و با توجه به علاقه بیش از حد جامعه (به ویژه

افشار جوان) به ورزش پر طرفدار فوتبال، فیلمسازان و تهیه‌کنندگان سینمای ایران بار دیگر به تکاپو افتاده و موفق شدند که تعدادی را از زمین سبز مسابقه به روی پرده سفید سینماها ببرند. در همین مقطع بود که احمد رضا عابدزاده، دروازه بان اسطوره‌ای فوتبال ایران، بازی در فیلمی تحت عنوان «از دواج غیابی» را تجربه کرد که البته حضور وی در این پروژه با حرف و حدیث‌های بسیاری همراه بود و خود وی نیز از حضور در این فیلم ابراز پشیمانی کرد.

خداداد عزیزی

غزال تیز پای فوتبال ایران هم از چهره خود که بی شباهت به هنرپیشه فیلم‌های رزمی «جکی جان» نیست، نهایت استفاده

را برد و در فیلمی عاشقانه بازی کرد، نه مانند عزیز اصلی در نقش کتک‌خور!! و تنها در فیلم مکس ساخته